

Pedeapsa nu are efect!

Probleme!

O poveste de **Duen Hsi Yen**

Intr-o iarna, cu multi ani in urma m-am intors acasa de la colegiu, si am aflat ca in absenta mea, sora mea adusese acasa un caine si un pisoi. Sora mi-a explicat ca cineva de la locul sau de munca i-a facut cadou aceste animalele. Catul era frumusel, cam mare pentru varsta lui, insa era foarte prietenos si afectuos. De cate ori veneam acasa sarea pe noi si ne umplea de „saruturi”. Exista insa o problema cu animalutele acesta, de cate ori plecam la munca scormoneau in cosul de gunoi lasand in urma lui o imensa mizerie pe gresia din bucatarie. Ca sa-i opresc m-am gandit ca ar trebui sa-i chelfanesc mai tare de fiecare data cand intra in gunoi. Au invatat sa nu se mai apropie de gunoi in prezenta noastra.

In orice caz, ceea ce s-a intamplat apoi a fost inexplicabil. De cate ori veneam acasa, animalele nu ne mai intampinau fericite cum o faceau alta data, ci din contra fugeau de mancau pamantul. Iar in bucatarie era in continuare mizerie de la gunoul rasturnat. S-ar parea ca animalele nu au invatat nicidecum sa nu mai intre in gunoi! Niciodata! De fiecare data cand mergeam in oras, si ne intorceam acasa, gunoiul era rasturnat in bucatarie. Si de fiecare data tipam sau loveam animalele. Cu cat mai tare le chelfaneam, in special pe caine, cu atat mai multa mizerie gaseam. Singurul efect pe care l-am semnalat, este ca animalele au invatat sa alerge si mai repede, atunci cand auzeau pasii nostri pe scara din fata casei. In mod cert, aceasta experienta m-a determinat sa cred ca pedeapsa nu da rezultate, cel putin nu cu cainele si cu pisica. In fine am rezolvat aceasta problema golind de fiecare data cosul cu gunoi inainte de a pleca de acasa, sau ascunzandu-l in dulapul de sub chiuveta. Iar animalele s-au intors la comportamentul lor afectiv normal.

Cand cainele a mai crescut, sora mea s-a decis sa-l tina in cusca din curte. Ea nu mi-a spus ca are mari dificultati in a controla cainele. Ea spunea ca este incredibil de puternic, si ca literalmente o taraia dupa el cand mergeau la plimbare. Mi-a spus ca nu stie cum sa-l educe si ca se simte incapabila. De multe ori in timpul noptii rupea zgarda si rascolea gunoiul din tomberon. Apoi vecinii au inceput si ei sa se planga ca gunoiul lor este rascolit dimineata. Sora mea a inceput sa-l puna pe somnifere. Peste o vreme, vizitand un magazin de pet, am vazut o fotografie in care era un caine ce semana izbitor cu cainele surorii mele. Era denumit "Rottweiler." Am inceput sa rad. Nici eu si nici sora mea nu am stiut ce fel de caine este acesta, si cred ca nici nu ne-am interesat. In orice caz, dupa ce am vazut fotografia, totul s-a limpezit. Comportamentul cainelui era absolut normal.

Cainele era pur si simplu flamand si nu se putea abtine.Sora mi-a spus ca animalul sau cerea o cantitate mare de mancare dar ca avand un buget mic il hranea numai la anumite ore iar cand o facea acesta manca totul intr-o clipita. Si Rottweileri sunt foarte voinic , adeseori rai. De asemeni m-am intrebat daca nu cumva cel care i-a facut cadou cainele sorei mele nu cumva a dorit sa faca o gluma proasta, si acum rade pe la spate, pentru ca sunt sigura ca sora mea le-a spus tuturor celor de la serviciu ce probleme mari are cu cainele sau.

sfarsit
